

Arrest

nr. 318 840 van 18 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
 X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS**
 Rootenstraat 21/18
 3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 13 januari 2023 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 16 januari 2023.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 mei 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 18 april 2024.

1.3. Op 18 juni 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 19 juni 2024 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van D. H. C. S. (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Managua en beschikt over de Nicaraguaanse nationaliteit. U werkte als gerant in een wapenwinkel en had daarnaast een familiezaak die tevens actief was in de wapenhandel. Op 17 april 2018 braken er grootschalige protesten uit tegen de regering nadat deze besloten had het ouderpensioen met 5% te verminderen. Ook u en uw echtgenote namen hieraan deel aangezien uw eigen familie hierdoor getroffen werd. De regering trad hardhandig op tegen deze protesten. Op 20 april 2018 kwamen er een aantal agenten langs bij zowel de winkel waar u werkte als gerant, als bij uw eigen zaak. Daarbij werd alles van wapens en munitie in beslag genomen. De zaak waar u als gerant werkte, werd gesloten. Hierna bleef u naar de protesten gaan. U ging in totaal vijf keer, waarvan de laatste keer op 30 mei 2018 was. U vermoedt dat de autoriteiten op de hoogte kwamen van uw deelnames omdat u steeds naar huis terugkwam met de vlag van Nicaragua nog steeds op uw lijf gedragen. Na uw deelnames kwamen de autoriteiten steeds twee keer per maand langs om controles uit te voeren in uw winkel, waar u een doorstart gemaakt had met sportartikelen. U werd hierbij steevast een landverrader en terrorist genoemd. In de hierop volgende jaren ging u ook om de zes maanden langs bij het centraal kantoor van de politie om een vergoeding te eisen voor de inbeslaggenomen wapens of om deze terug te krijgen. Hierbij werd u ook een landverrader en terrorist genoemd. Eind 2021 ging u hier nogmaals voor langs. Deze keer zeiden ze op intimiderende wijze dat ze u, indien u hier mee voort bleef doen, zouden berechten en u niet meer zou terugkeren. U kreeg schrik en besloot niet langer te proberen uw wapens of geld te recupereren. Om wat extra geld te verdienen begon u aan andere pistes te denken. Toen u op een andere markt dan de uwe zag dat een vrouw er luchtdrukgeweren verkocht, deed u navraag bij haar hoe dit allemaal in zijn werk ging en besloot u om vanaf het begin van 2022 zelf ook luchtdrukgeweren te verkopen in uw winkel. Dit verliep allemaal zonder problemen tot de autoriteiten op 4 november 2022 een inval deden en de luchtdrukgeweren allemaal in beslag namen. Hierbij werd u weer uitgemaakt voor landverrader en terrorist. Ditmaal werd er u op agressieve wijze gezegd dat u zes tot zeven jaar gevangenis kon krijgen voor deze zaken en ze u ervoor zouden berechten. U en uw echtgenote kregen dermate schrik om vervolgd te worden dat jullie besloten om het land te verlaten. Jullie regelden paspoorten, u verkocht uw zaak en jullie vertrokken uiteindelijk op 12 januari 2023 op legale manier met het vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan op 13 januari 2023 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 16 januari 2023. In oktober 2023 kwamen er mensen van de CPC (consejos de poder ciudadano) samen met de politie langs bij uw woning. Er werd aan uw zoon gevraagd waar jullie zich bevonden. Hij liet hen weten dat jullie naar België vertrokken waren. Bij een eventuele terugkeer naar Nicaragua vreest u vervolgd en jarenlang opgesloten te worden voor landverraad en terrorisme.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort uitgereikt op 15 april 2015; het paspoort van uw dochter N.(...) uitgereikt op 21 december 2022; het paspoort van uw stiefdochter Ju.(...) uitgereikt op 28 november 2022; de paspoorten van uw dochters G.(...) en Jo.(...) uitgereikt op 20 november 2022; uw originele identiteitskaart; uw originele huwelijksakte; de geboorteakten van uw dochters N.(...), G.(...) en Jo.(...); een kopie van een licentie om wapens te verhandelen opgesteld op 8 juni 2016; een foto van u en twee medewerkers in de wapenwinkel waar u gerant was; enkele foto's en twee video's van de inbeslagname van de wapens door de politie in 2018; inventarissen opgesteld door de politie tijdens de inbeslagname in 2018 in de winkel waar u werkte en uw eigen winkel met een overzicht van de door hen meegenomen wapens en munitie; en een video waarbij u op een grote weg rijdt en er brandende banden en enkele manifestanten te zien zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat de inbeslagname van wapens en munitie op 20 april 2018 een algemene maatregel betrof die voor alle wapenhandels van toepassing was wegens de grootschalige protesten van 2018 (CGVS D.(...), p. 4). Daarenboven kreeg u een officiële inventaris mee van het in beslag genomen materiaal en werd het u zelfs toegelaten om foto's te nemen en de agenten te filmen tijdens deze inbeslagname (CGVS D, p. 8). De door u neergelegde foto's en video's van de inbeslagname en de inventarissen tonen louter aan dat er toen een inbeslagname geweest is, maar zijn niet in staat iets aan te tonen van de hierop volgende gebeurtenissen. Ook de door u neergelegde licentie om wapens te verhandelen staat enkel aan dat u sinds 2016 in het bezit was van deze licentie en u een winkel had van waaruit u wapens verhandelde, niets meer. Dit alles staat op zich niet ter discussie.

Wat de frequente politiecontroles nadien betreft, blijkt dat dit was om na te gaan of u nog wapens of munitie verkocht aangezien jullie een doorstart gemaakt hadden met jullie winkel waar voordien wapens verkocht werden (CGVS D, p. 8 en CGVS J.(...), p. 9-10). U beweert evenwel dat de politie dit ook deed omdat ze op de hoogte was van uw eerdere deelnames aan de protesten (CGVS D, p. 16). Volgens u waren ze hiervan op de hoogte omdat de CPC u na protesten zag terugkeren met een Nicaraguaanse vlag (CGVS D, p. 15). Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt echter dat jullie beiden na deelnames aan protesten deze vlaggen in jullie rugzak staken omdat jullie deze niet meer nodig hadden. Daarnaast had uw echtgenote geen enkele concrete aanwijzing dat de autoriteiten van jullie deelname op de hoogte waren (CGVS J, p. 8-9). Dat de politiecontroles in uw zaak aldus gelinkt waren aan jullie deelname aan protesten kan door het CGVS niet als geloofwaardig worden bestempeld.

Inzake de uitspraken die gedaan werden bij deze controles of bij uw pogingen geld of wapens te recupereren van de politie voorafgaand aan het incident op 4 november 2022, dient opgemerkt te worden dat het louter naar jullie hoofd slingeren van termen als landverrader en terrorist (CGVS D, p. 7-8, CGVS J, p. 10) niet voldoende zwaarwichtig is om te spreken van vervolging. U stond immers jarenlang in contact met de Nicaraguaanse autoriteiten zonder dat zij aan hun woorden ook maar enig concreet gevolg gaven. Deze uitspraken waren dan ook niet meer dan grootspraak vanwege de autoriteiten. U stelde ook nog dat u begin 2022 tegengehouden bij een politiecontrole en een dag vastgehouden werd (CGVS D, p. 10-11). Naar eigen zeggen was dit echter een algemene controle die plaatsvond in een speciale veiligheidszone en werd u nadien zonder meer vrijgelaten (CGVS D, p. 11). Indien u evenwel gekend zou hebben gestaan als opposant of deelnemer aan de betogingen en men u daadwerkelijk om die reden zou hebben willen vervolgen, kan er verwacht worden dat men u bij het passeren door een speciale veiligheidszone niet zomaar weer zou laten gaan. Gelet op dit alles, heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk actief gevisieerd te worden als zijnde opposant wegens uw deelname aan de anti-overheidsprotesten van 2018.

Dat u het CGVS hiervan niet kan overtuigen, blijkt tevens uit het feit dat aan uw concrete vluchtaanleiding, met name de inval en inbeslagname op 4 november 2022, geen geloof gehecht kan worden. Vooreerst kan u op geen enkele manier aantonen dat u luchtdrukgeweren verkocht in 2022. Naar eigen zeggen heeft u geen aankoop- of verkoopbewijzen gehad en vernietigde u alle documentatie na de verkoop van uw winkel (CGVS D, p. 12). Dit is niet aannemelijk in de Nicaraguaanse context waarbij u constant controles kreeg waarbij men op zoek was naar wapens of munitie. Dat u dan luchtdrukpistolen had liggen zonder enige vorm van tracering zou u immers in nauwe schoentjes hebben kunnen brengen. Evenmin is het aannemelijk dat u van de inbeslagname van 2018 wel bewijzen zou bijhouden en neerleggen, maar dan niet van de problemen in 2022, zelfs niet dat u luchtdrukpistolen verkocht. Dat u bij de inbeslagname van 4 november 2022 niets van documenten gekregen zou hebben is weinig aannemelijk aangezien dat op 20 april 2018, in het midden van de chaos en de zware repressie op de protesten, wel gebeurde (CGVS D, p. 17). Vervolgens verklaren zowel u als uw echtgenote dat jullie maandenlang probleemloos luchtdrukpistolen konden verkopen (CGVS D, p. 12 en CGVS J, p. 11). Dat er dan vanuit het niets een inval zou plaatsvinden zonder dat er voordien ook maar iets gezegd werd hierover, is dan ook bevreemdend. Over de reden van die inval en inbeslagname zei u dat dit was omdat deze wapens intimiderend en provocatief waren (CGVS D, p. 17). Uw echtgenote had evenwel geen enkel idee wat de reden was dat deze meegenomen werden (CGVS J, p. 11). Over wie er al dan niet aanwezig was op het moment van de inval leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde dat u aanwezig was samen met uw echtgenote (CGVS D, p. 16). Uw echtgenote beweerde daarentegen dat zij aanwezig was alsook uw vader, maar u niet (CGVS J, p. 11). Kort hierna bevestigde ze nogmaals dat u er niet was, om daarna te beginnen te twifelen of u al dan niet aanwezig was, om finaal te besluiten dat ze het niet meer wist (CGVS J, p. 13-14). Dat ze dermate vage verklaringen aflegt over uw aanwezigheid bij het incident dat nochtans jullie directe vluchtaanleiding zou hebben gevormd, kan hoegenaamd niet overtuigen. Ook de uitleg dat zij zich sinds zij klein was zaken moeilijk kan herinneren, kan niet als plausibel worden beschouwd. Uw echtgenote kon immers wel nog zeggen dat uw schoonvader erbij was en zelfs dat er vier agenten binnen kwamen en dat er vier buiten bleven (CGVS J, p. 6). Bovendien wordt haar moeite om zich zaken te herinneren op geen enkele manier medisch ondersteund. De opmerkingen die zij nadien maakte aangaande haar persoonlijk onderhoud en waarbij ze nu stelde dat u wel aanwezig was, zijn louter post factum verklaringen om jullie niet gelijklopende versies te pogen recht te trekken. Over welke politie-eenheden die dag naar jullie winkel kwamen, leggen jullie evenmin eensluidende verklaringen af. U had het over de DAEN, de afdeling verantwoordelijk voor wapens en explosieven alsook de gerechtelijke hulppolitie, een soort detectives (CGVS D, p. 16). Volgens uw echtgenote waren dit echter agenten van de nationale politie die langskwamen. Ook wanneer doorgevraagd werd over specifieke eenheden of onderafdelingen bevestigde ze dat dit gewoon de nationale politie was (CGVS J, p. 12).

De ongeloofwaardigheid van de door jullie geschetste vervolging op beschuldiging van landverraad en terrorisme wegens jullie deelname aan de protesten in 2018 wordt ook nog benadrukt door het feit dat uw echtgenote en kinderen na de inval op 4 november 2022 paspoorten aangevraagd hebben (CGVS D, p. 18) en hier klaarblijkelijk geen problemen mee hadden. Tijdens het verlaten van het land werden jullie ook even staande gehouden, maar mochten jullie zelfs zonder dat er vragen gesteld werden, het land verlaten (CGVS D, p. 9 en CGVS J, p. 5).

Gezien dit alles, blijkt uit niets dat het bezoek door de CPC en de politie na jullie vertrek ook maar iets te maken zou hebben gehad met enige voorafgaande problemen die u in Nicaragua gehad zou hebben (CGVS

D, p. 13 en 18-19). Dit blijkt des te meer uit het feit dat dit bezoek pas in oktober 2023 plaatsvond (CGVS D, p. 3), geruime tijd na de door jullie beweerde inval van november 2022 en na jullie vertrek in januari 2023, en dat hierbij louter gevraagd werd waar jullie waren zonder dat hierbij jullie woning betreden werd of er enige vorm van dreiging uitging jegens uw daar aanwezige zoon. Bovendien bleef het beperkt tot dit ene bezoek (CGVS D, p. 18 en CGVS J, p. 14). Indien de autoriteiten daadwerkelijk slechte bedoelingen hadden, kan er verondersteld worden dat ze uw woning zouden hebben betreden op zoek naar u, dat ze dreigende taal tegen uw zoon zouden hebben gebruikt of dat ze later nog terug gekomen zouden zijn, quod non.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veel voorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit, evenals die van uw dochters en stiefdochter, alsook uw burgerlijke staat staan immers vast. De video met beelden van een manifestatie toont uw persoonlijke deelname niet aan. De overige bewijsstukken aangaande uw wapenhandel en de inbeslagname van 2018 werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van J. S. C. B. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Managua en beschikt over de Nicaraguaanse nationaliteit. Samen met uw echtgenoot had u een familiezaak waar jullie wapens en munitie verhandelden.

Op 17 april 2018 braken er grootschalige protesten uit tegen de regering nadat deze besloten had het ouderenpensioen met 5% te verminderen. Ook u en uw echtgenoot namen hieraan deel aangezien uw eigen familie hierdoor getroffen werd. De regering trad hardhandig op tegen deze protesten. Op 20 april 2018 kwamen er een aantal agenten langs bij zowel de winkel waar uw echtgenoot werkte als gerant, als bij jullie eigen zaak. Hierna bleef u naar de protesten gaan. U ging in totaal vier keer. Na uw deelnames kwamen de autoriteiten twee keer per maand langs om controles uit te voeren in jullie winkel, waar jullie een doorstart gemaakt hadden met sportartikelen. In de hierop volgende jaren gingen jullie ook om de zes maanden langs bij het centraal kantoor van de politie om een vergoeding te eisen voor de in 2018 inbeslaggenomen wapens of om deze terug te krijgen. In 2020 of 2021 gingen jullie nogmaals langs. Er werd echter gezegd dat, indien jullie nog zouden terugkomen, ze jullie gevangen zouden zetten. Hierom besloten jullie niet langer te proberen de wapens of het geld te recupereren. Vervolgens kwamen jullie op het idee om luchtdrukpistolen te verkopen aangezien dit nog steeds legaal kon. Dit verliep allemaal zonder problemen tot de autoriteiten op 4 november 2022 een inval deden en de luchtdrukgeweren allemaal in beslag namen. Hierbij werd u uitgemaakt voor landverrader en terrorist en bedreigd met vervolging. U en uw echtgenoot kregen dermate schrik om vervolgd te worden dat jullie besloten om het land te verlaten. Jullie vertrokken uiteindelijk op 12 januari 2023 op legale manier met het vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan op 13 januari 2023 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 16 januari 2023.

In oktober 2023 kwamen er mensen van de CPC (consejos de poder ciudadano) samen met de politie langs bij uw woning. Er werd aan uw stiefzoon gevraagd waar jullie zich bevonden. Hij liet hen weten dat jullie naar België vertrokken waren. Bij een eventuele terugkeer naar Nicaragua vreest u vervolgd te worden voor landverraad en terrorisme.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort uitgereikt op 18 november 2022; uw originele identiteitskaart; en opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud waarin u enkele zaken met betrekking tot de winkel die jullie uitbaatten verduidelijkt en voorts stelt dat uw echtgenoot wel degelijk aanwezig was tijdens de inval op 4 november 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, D.(...) H.(...) C.(...) S.(...) (O.V. (...)), werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

(...)

Derhalve kan ook ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook uw documenten kunnen niets veranderen aan bovenstaande beslissing. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. De opmerkingen aangaande de aanwezigheid van uw echtgenoot tijdens de inval op 4 november 2022 werden reeds weerlegd; de overige opmerkingen hebben geen invloed op de kern van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn de beroepen gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, alsook menen zij dat er een manifeste appreciatiefout voorligt. Daarnaast voeren verzoekende partijen een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna:

Vluchtelingenverdrag). Verzoekende partijen gaan in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

In wat zich aandient als een tweede middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zij voeren in dit verband aan dat hun asielrelaas beantwoordt aan voormeld artikel gelet op het feit dat zij vrezen slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekende partijen wijzen er daarnaast op dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt en er op grote schaal mensenrechtenschending worden gepleegd door de overheid. Verzoekende partijen opperen dat zij bij een terugkeer naar Nicaragua een reëel risico lopen om opnieuw vervolging of ernstige schade te zullen ondergaan in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Verzoekende partijen merken in dit verband nog op dat zij bij een terugkeer zullen worden gescreend en ondervraagd over hun activiteiten in het buitenland en de redenen waarom zij het land hebben verlaten, dan wel er naar terugkeren.

Verzoekende partijen vragen in hoofddorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om het rechtsplegingsdossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de

omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissingen wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er in hoofde van verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Verzoekende partijen slagen er met het betoog in het verzoekschrift niet in afbreuk te doen aan deze vaststellingen. Zij wijzen op de psychologische moeilijkheden die verzoekster ervaart, meer bepaald stress. Dit is volgens hen een redelijke verklaring voor het feit dat verzoeksters antwoorden op enkele onderdelen tegenstrijdig overkomen ten opzichte van de verklaringen van verzoeker. Verzoekende partijen wijzen er in dit verband op dat traumatische ervaringen bij een mens kunnen leiden tot psychologische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid. Hiermee trachten verzoekende partijen aan te voeren dat verzoekster ten gevolge van deze problemen en klachten niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure internationale bescherming haar asielrelaas op een samenhangende en coherente wijze uiteen te zetten.

Uit de voorliggende stukken blijkt echter niet dat traumatische ervaringen of stress verzoekster zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. In dit verband merkt de Raad bovendien op dat verzoekster van deze beweerde problemen zelf niet de minste melding heeft gemaakt in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 mei 2023. Op de vraag of er volgens haar bepaalde elementen of omstandigheden aanwezig zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde zij immers ontkennend (zie administratief dossier, map 'DVZ', stuk 7 + B, 'Vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ' d.d. 15 mei 2023, vraag 1). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat alle persoonlijke onderhoudsopnames op normale wijze plaatsvonden en kunnen geen (ernstige) psychische problemen in hoofde van verzoekster worden afgeleid. Hoewel verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij zich sinds ze klein is zaken moeilijk kan herinneren, wordt dit op geen enkele wijze medisch ondersteund en staat dit op gespannen voet met het feit dat verzoekster tijdens de persoonlijke onderhoudsopnames gedetailleerde verklaringen kon afleggen en beschrijvingen kon geven. Uit deze stukken kan dus niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige, coherente en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoekster, noch de advocaat die haar bijstond op de zetel van het CGVS enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

De Raad wijst er in deze nog op dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van de verzoeker worden verwacht dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet. Elk persoonlijk onderhoud brengt stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties verzoekster verhinderd hebben om coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen.

Verzoekende partijen laten daarenboven na om inzake het voorgaande in voorliggend verzoekschrift ook maar enige verdere en concrete duiding te verstrekken. Zij beperken er zich namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar stress en traumatische ervaringen in hoofde van verzoekster, het betoog dat dit wel degelijk een invloed heeft gehad op verzoeksters verklaringen en het feit dat het CGVS hiermee ten onrechte geen rekening heeft gehouden. Zij tonen daarbij evenwel niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze verzoeksters voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op haar verklaringen, laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen.

Bijgevolg tonen verzoekende partijen niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duiden verzoekende partijen niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.4.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) het staat niet ter discussie dat er op 20 april 2018 een inbeslagname van wapens en munitie plaatsvond, die evenwel kaderde in een algemene maatregel van toepassing wegens de grootschalige protesten van 2018; verzoeker kreeg hierbij een officiële inventaris mee en kreeg de toelating om foto's en video's te maken van de agenten tijdens de inbeslagname; evenmin staat ter discussie dat verzoeker sinds 2016 in het bezit was van een licentie om wapens te verhandelen en een winkel had van waaruit hij wapens verhandelde;
- (ii) er kan geen geloof worden gehecht dat de politiecontroles nadien in verzoekers zaak gelinkt zouden zijn aan de deelname van verzoekende partijen aan protesten nu verzoekende partijen uiteenlopende verklaringen afleggen met betrekking tot de vraag of de autoriteiten op de hoogte waren van hun deelname aan deze protesten;
- (iii) de uitspraken die gedaan werden bij deze protesten of bij verzoekers' pogingen geld of wapens te recupereren zijn niet voldoende zwaarwichtig om te spreken van vervolging; aangezien deze uitspraken zonder ook maar enig concreet gevolg bleven, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij daadwerkelijk actief worden gevisieerd als zijnde opposant wegens hun deelname aan de anti-overheidsprotesten van 2018;
- (iv) er kan geen geloof worden gehecht aan het concrete vluchtrelaas van verzoekende partijen, met name de inval en inbeslagname op 4 november 2022;
- (v) er kan geen geloof worden gehecht aan het bezoek van de CPC en de politie na het vertrek van verzoekende partijen en dit ook maar iets te maken zou hebben gehad met enige voorafgaande problemen die zij in Nicaragua zouden hebben gehad, te meer daar het tot dit ene bezoek aan hun zoon bleef;
- (vi)) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Nicaragua actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet;
- (vii) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken in positieve zin kunnen ombuigen.

Deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissingen.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekende partijen vrezen bij een terugkeer naar Nicaragua te worden vervolgd door de autoriteiten omdat zij door hun deelname aan de protesten van 2018 als terroristen en landverraders zouden worden beschouwd. Verzoekende partijen verwijzen in dit verband naar een inbeslagname in 2018 van wapens uit de wapenhandel waarin verzoeker werkte als gerant, een inval en inbeslagname van luchtdrukpistolen op 4 november 2022 in hun eigen winkel en beledigingen vanwege de Nicaraguaanse autoriteiten.

3.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen geloofwaardige of voldoende zwaarwichtige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. De Raad merkt vooreerst met de commissaris-generaal op dat *an sich* niet wordt betwist dat verzoeker sinds 2016 een licentie had om wapens te verhandelen en in een winkel werkte waarin hij wapens verhandelde, noch dat er op 20 april 2018 een inbeslagname plaatsvond van wapens en munitie in het kader van een algemene maatregel voor alle wapenhandels, dit wegens de grootschalige protesten in 2018. Bij de inbeslagname verkreeg verzoeker een inventaris en mocht hij foto's en video's maken van de agenten tijdens deze inbeslagname (administratief dossier, map 'Documenten', stukken 12-15; CGVS verzoeker, p. 3-4, 6, 7-8; CGVS verzoekster, p. 4).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de bewering van verzoeker dat de frequente politiecontroles die na deze inbeslagname van 2018 zouden hebben plaatsgevonden, gelinkt zouden zijn aan de deelname van verzoekende partijen aan protesten. Zo verklaren verzoekende partijen allebei dat deze veelvuldige politiecontroles ertoe strekten om na te gaan of verzoeker nog wapens of munitie verkocht aangezien verzoekende partijen een doorstart hadden gemaakt met hun winkel waar zij voordien wapens verkochten (administratief dossier, CGVS verzoeker, p. 8-9 en CGVS verzoekster, p. 9-10). Dat de politie dit ook deed omdat ze op te hoogte was van de deelname van verzoekende partijen aan protesten zoals verzoeker voorhoudt (administratief dossier, CGVS verzoeker, p. 16), kan niet worden gevolgd nu verzoekster daarentegen verklaart dat zij door hun deelname aan protesten op zich geen problemen hebben gekend (administratief dossier, CGVS verzoekster, p. 9). Bovendien moet in dit verband worden vastgesteld dat verzoekende partijen onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen over het feit of de autoriteiten al dan niet op de hoogte zijn geraakt van hun eerdere deelnames aan protesten. Zo verklaart verzoeker dat hij en verzoekster na de protesten terugkeerden met een Nicaraguaanse vlag en dat de CPC op de hoogte was (administratief dossier, CGVS verzoeker, p. 15), terwijl verzoekster op het CGVS nochtans aangeeft dat er geen concrete aanwijzing was dat de autoriteiten op de hoogte zijn van hun deelname aan protesten en dat ze de vlaggen in hun rugzak staken (administratief dossier, CGVS verzoekster, p. 8-9). Dit alles maakt dat er dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de bewering als zouden de politiecontroles in de zaak van verzoeker gelinkt zijn aan de deelname van de verzoekende partijen aan protesten.

3.3.5.4. Verder staat in de bestreden beslissingen op goede gronden te lezen als volgt:

"Inzake de uitspraken die gedaan werden bij deze controles of bij uw pogingen geld of wapens te recupereren van de politie voorafgaand aan het incident op 4 november 2022, dient opgemerkt te worden dat het louter naar jullie hoofd slingeren van termen als landverrader en terrorist (CGVS D, p. 7-8, CGVS J, p. 10) niet voldoende zwaarwichtig is om te spreken van vervolging. U stond immers jarenlang in contact met de Nicaraguaanse autoriteiten zonder dat zij aan hun woorden ook maar enig concreet gevolg gaven. Deze uitspraken waren dan ook niet meer dan grootspraak vanwege de autoriteiten. U stelde ook nog dat u begin 2022 tegengehouden bij een politiecontrole en een dag vastgehouden werd (CGVS D, p. 10-11). Naar eigen zeggen was dit echter een algemene controle die plaatsvond in een speciale veiligheidszone en werd u nadien zonder meer vrijgelaten (CGVS D, p. 11). Indien u evenwel gekend zou hebben gestaan als opposant of deelnemer aan de betogingen en men u daadwerkelijk om die reden zou hebben willen vervolgen, kan er verwacht worden dat men u bij het passeren door een speciale veiligheidszone niet zomaar weer zou laten gaan. Gelet op dit alles, heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk actief gevisieerd te worden als zijnde opposant wegens uw deelname aan de anti-overheidsprotesten van 2018."

De argumentatie in het verzoekschrift, waarbij verzoekende partijen louter volharden in hun verklaringen en ernst van hun vrees, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissingen.

3.3.5.5. De commissaris-generaal kan voorts worden bijgetreden waar deze op goede gronden overweegt dat er geen geloof worden gehecht aan het concrete vluchtrelaas van verzoekende partijen, met name de inval en inbeslagname op 4 november 2022, vermits:

(1) verzoekende partijen op geen enkele manier aantonen dat verzoeker luchtdrukgeweren verkocht in 2022, hetgeen niet aannemelijk is in de Nicaraguaanse context waarbij hij constant controles kreeg waarbij men op zoek was naar wapens of munitie;

(2) verzoekende partijen, in tegenstelling tot de inbeslagname van 2018, geen bewijzen kunnen voorleggen van de inbeslagname van 4 november 2022;

(3) het niet aannemelijk is dat er vanuit het niets een inval zou plaatsvinden zonder dat er voordien ook maar iets over werd gezegd;

(4) verzoekende partijen uiteenlopende verklaringen afleggen met betrekking tot de reden van de inval en inbeslagname;

(5) verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen afleggen over wie er al dan niet aanwezig was op het moment van de inval;

(6) verzoekende partijen evenmin consistente verklaringen afleggen over welke politie-eenheden die dag in de winkel aanwezig waren;

(7) verzoekster en hun kinderen hebben na de inval op 4 november 2022 kennelijk probleemloos paspoorten kunnen aanvragen en, hoewel verzoekende partijen bij het verlaten van het land even staande werden gehouden, mochten zij zonder dat er vragen werden gesteld het land verlaten, hetgeen de door hen geschetste vrees voor vervolging omwille van landverraad en terrorisme verder ondermijnt.

Verzoekende partijen wijzen in het verzoekschrift op het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Nicaragua en hun persoonlijke onderhouden op de zetel van het CGVS en menen dat de commissaris-generaal hiermee ten onrechte geen rekening heeft gehouden. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van dit asielrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Dat verzoekende partijen er niet in slagen om coherente verklaringen af te leggen omtrent essentiële elementen van hun asielrelaas ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

In zoverre verzoekende partijen in hun verzoekschrift de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden pogen te herstellen, stellende dat verzoekster kampt met psychische moeilijkheden, slagen zij er niet in te overtuigen. De Raad herhaalt dat verzoekende partijen geen enkel medisch attest bijbrengen waaruit het bestaan van psychologische problemen in hoofde van verzoekster kan worden afgeleid. Bovendien tonen zij niet aan dat verzoekster getraumatiseerd is, laat staan dat zij aantonen dat verzoekster ingevolge van stress aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens haar persoonlijk onderhoud volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerden verzoekster, noch haar advocaat die haar bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster dat dit persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. In zoverre verzoekster door middel van opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 16), haar verklaringen bijstuurt en verzoekende partijen in het verzoekschrift nog opmerken dat zij voorafgaandelijk aan hun persoonlijke onderhouden beter eerst hun vluchtmotieven op een rijtje hadden gezet, merkt de Raad op dat dit louter *post factum*-aanpassingen en -verklaringen zijn teneinde de verklaringen van verzoekende partijen onderling alsnog in overeenstemming te laten schijnen, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden beschouwd en waarmee zij er niet in slagen om de tegenstrijdigheden en inconsistenties in hun verklaringen toe te dekken.

In het verzoekschrift sturen verzoekende partijen er voorts op aan dat de commissaris-generaal ten onrechte conclusies in hun nadeel trekt. Zij stellen ook dat de hoeveelheid verklaringen die zij hebben afgelegd tijdens hun persoonlijke onderhouden die wel aannemelijk en eensluidend waren, in ruime mate het aantal verklaringen overstijgen die dat misschien niet waren.

In dit verband wordt opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS dan wel in hoofde van de Raad niet de verplichting inhoudt om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing of in dit arrest op te nemen. Voorts benadrukt de Raad dat het louter herhalen van een aantal verklaringen op zich geen dienstig verweer is tegen voorgaande vaststellingen uit de bestreden beslissingen. De inconsistenties, tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden in het relaas van verzoekende partijen zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen ongedaan worden gemaakt door de kennis die zij wel zouden hebben weergegeven. Tot slot onderstreept de Raad dat verzoekende partijen geen concrete gegevens aanbrengen

waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoeken om internationale bescherming niet eerlijk zouden zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Voor het overige komen verzoekende partijen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig, dan wel onvoldoende zwaarwichtig bevonden verklaringen, het volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het minimaliseren en bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden bestempeld en waarmee zij er dan ook niet in slagen om de pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen.

3.3.5.6. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering als zouden verzoekende partijen omwille van hun deelname aan protesten worden gevisieerd door de Nicaraguaanse autoriteiten door onder meer inbeslagnames, kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar deze nog pertinent considereert als volgt: *“Gezien dit alles, blijkt uit niets dat het bezoek door de CPC en de politie na jullie vertrek ook maar iets te maken zou hebben gehad met enige voorafgaande problemen die u in Nicaragua gehad zou hebben (CGVS D, p. 13 en 18-19). Dit blijkt des te meer uit het feit dat dit bezoek pas in oktober 2023 plaatsvond (CGVS D, p. 3), geruime tijd na de door jullie beweerde inval van november 2022 en na jullie vertrek in januari 2023, en dat hierbij louter gevraagd werd waar jullie waren zonder dat hierbij jullie woning betreden werd of er enige vorm van dreiging uitging jegens uw daar aanwezige zoon. Bovendien bleef het beperkt tot dit ene bezoek (CGVS D, p. 18 en CGVS J, p. 14). Indien de autoriteiten daadwerkelijk slechte bedoelingen hadden, kan er verondersteld worden dat ze uw woning zouden hebben betreden op zoek naar u, dat ze dreigende taal tegen uw zoon zouden hebben gebruikt of dat ze later nog terug gekomen zouden zijn, quod non.”*

Door in het verzoekschrift wederom te volharden in de eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te minimaliseren, slagen verzoekende partijen er niet in om de voormelde pertinente overwegingen in een ander daglicht te plaatsen. Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat het om een census (volkstelling) ging (administratief dossier, CGVS verzoekster, p. 7) en dat ze later niet meer terugkwamen, ondanks het feit dat er deze keer officieren bij waren (*ibidem*).

In zoverre verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift nog aanvoeren dat zij vrezen door de Nicaraguaanse autoriteiten valselijk te worden beschuldigd van allerlei strafbare feiten en vrezen dat zij geen recht zullen hebben op een eerlijk proces in dat geval, beperken zij zich in wezen tot het poneren van hypothetische en blote beweringen. De Raad onderstreept in dit verband bovendien dat verzoekende partijen er niet in slagen aannemelijk te maken dat zij door de Nicaraguaanse autoriteiten daadwerkelijk als landverraders en/of terroristen zouden worden beschouwd, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien.

3.3.5.7. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de documenten die zij hebben voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.5.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.9. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviseerd.

3.3.6.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissingen het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Nicaragua:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veel voorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviseerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Door louter opnieuw te verwijzen naar het bestaan van een socio-politieke crisis in Nicaragua en het feit dat er mensenrechtenschendingen worden gepleegd door de overheid, slagen verzoekende partijen er niet in de voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen.

3.3.6.3. Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land (en regio) van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. In zoverre verzoekende partijen de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren, dient erop gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden

volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

3.3.9. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het rechtsplegingsdossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET